

Β. ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ (1844 - 1880)

3. Η «νέα γενιά»

Η παρακμή των ξενικών κομμάτων συμπίπτει με την ανάδειξη μιας νέας γενιάς ανθρώπων με διαφορετική νοοτροπία και καταβολές.

Δεν έζησαν επανάσταση: Η επανάσταση ανήκει γι' αυτούς στην ιστορία. Δεν είχε εμπειρίες π.χ. τουρκοκρατία, επανάσταση, αντιβασιλεία, βοήθεια των δυνάμεων σε κρίσιμες στιγμές και αποστασιοποιήθηκε από τις αντιπαραθέσεις που κυριαρχούσαν στην προηγούμενη γενιά και από τα κόμματα που τις εξέφραζαν.

Ραγδαίες αλλαγές: Η γενιά αυτή βίωνε ραγδαίες αλλαγές λόγω των συχνών πολιτικών μεταβολών, της οικονομικής και τεχνικής ανάπτυξης, που ακολουθούσαν πρωτόγνωρους ρυθμούς.

Αλλαγή της αντίληψης για τη ζωή: Οι αλλαγές στην οικονομία και την κοινωνία είχαν ως συνέπεια την αλλαγή της αντίληψης για τη ζωή.

Αυξήθηκε ο αστικός πληθυσμός: Αυξήθηκε ο πληθυσμός στις πόλεις ο οποίος βρισκόταν πλέον κοντά στα κέντρα λήψης αποφάσεων και μπορούσε να ενημερωθεί ευκολότερα για τις εξελίξεις.

Παιδεία: Μειώθηκε ο αριθμός των αναλφάβητων (στους άνδρες). Η διάδοση της παιδείας αύξησε τις κοινωνικές εντάσεις.

Επικρίνουν κράτος και επιθυμούν συμμετοχή: Οι απαιτήσεις των ανθρώπων αυξήθηκαν. Ακόμη και ημιμαθείς επικρίνουν την δυσλειτουργία του κράτους, ενώ εντάθηκε η επιθυμία για συμμετοχή στα πολιτικά πράγματα.

Επικρίνουν παλαιότερους / βασιλιά: Η νέα γενιά ασκούσε κριτική στους παλαιότερους και πίστευε ότι η αυλή και ο βασιλιάς (που τον θεωρούσε πολιτικά ατάλαντο) εμπόδιζαν το συνταγματικό πολίτευμα να αναπτυχθεί.

Αντιπολιτευτικοί όμιλοι (1850)

Αντιπολιτευτικοί όμιλοι (1850): Τέλη 1850 εξέφρασε την δυσaréσκειά του μεγάλο τμήμα του πληθυσμού λόγω των **οικονομικών προβλημάτων** και της **δυσλειτουργίας του πολιτικού συστήματος**. Έτσι δημιουργήθηκαν αντιπολιτευτικοί όμιλοι.

Αιτήματα:

Τα αιτήματα ήταν εκσυγχρονιστικά:

1. Ελεύθερες εκλογές.
2. Φορολογική μεταρρύθμιση για την ελάφρυνση των αγροτών.
3. Κρατικές επενδύσεις σε έργα υποδομής.
4. Ίδρυση αγροτικών τραπεζών.
5. Απλούστευση της διοίκησης.

Πολιτικός: Τα αιτήματα αυτά εξέφρασε με την πολιτική του ο Αλέξανδρος Κουμουνδούρος.

Επανάσταση:

Πότε: Φεβρουάριος 1862 η δυσαρέσκεια κατέληξε σε επανάσταση.

Αίτημα: Απομάκρυνση του βασιλιά.

Ποιοι συμμετείχαν: Αξιωματικοί, άνεργοι απόφοιτοι πανεπιστημίου που δεν ήθελαν να εργαστούν στους κλάδους της αγροτικής και βιοτεχνικής παραγωγής και αισθάνονταν κοινωνικά αδικημένοι. Συμμετείχαν και άτομα ανώτερων κοινωνικών στρωμάτων, τα οποία θέλουν ενεργητική συμμετοχή στα πολιτικά πράγματα.

Αποτέλεσμα: 12 Οκτωβρίου 1862 ο βασιλιάς εγκαταλείπει τη χώρα.